

Begrebsforffjel mellem de tvende Næringer, i ethvert Fald er særdeles tvivlsom. Mig forekommer det, at den Forandring, man vil indføre, er den, at man, istedetfor at en Bevilling hidtil har skullet erhverves, nu vil lade det være nok med et Næringsbeviis, som kan kræves under visse Betingelser; men at derimod den Rettighed, som er givet ved de tidligere Bevillinger, og den, som herefter vil erhverves ved Næringsbevist, bør være den samme. Særligt skal jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 henholde mig til, hvad der derom er blevet yttret af tvende ærede Medlemmer af Udvalget. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 blev der yttret af den høitærede Minister, at det forekom ham ikke at være nødvendigt, og jeg skal i den Anledning tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at ogsaa jeg allerede igaar udtryffeligt udtalte, at det ikke kunde anses nødvendigt at gjøre denne Tilføielse, thi denne Tilføielse var ikke Andet, end hvad der fandtes i Næringsloven af 1857; men Udvalget havde dog anseet det for rigtig, jeg tør sige for billigt, at dette Lovudkast, ved hvilket Ret og Pligt bestemmes for et ikke ringe Antal Almuesfolk, indeholdt en natagtig Betegnelse af, hvad deres Ret er, og hvad det er for Ting, de maae vogte sig for, da de ellers ville paadrage sig Ansvar. Næringsloven er et temmelig compliceret Værk, som meget Saa ere vel inde i; den har 101 Paragrapher, og det er ikke billigt at henvise Almuesmænd til at skulle søge Oplysning om de forskjellige Begreber Udsalg og Udskænkning i en saadan Lov, som, selv om den er tilgængelig for dem, maaskee ikke altid er aldeles forståelig for dem. Udvalget har derfor anseet det, om ikke nødvendigt, saa dog i høi Grad billigt mod dem, for hvem Loven nærmest skal gjælde, at den indeholder Bestemmelser, af hvilke de Paagjældende noie kunne see, hvad der er deres Ret og Forpligtelse. — Med Hensyn til vort Vædringsforslag under Nr. 3 yttrede den ærede Minister, at han fandt, at dette Næringsbeviis burde være dyrt, og at dem, der ikke kunde give den Priis, burde man overhovedet ikke give Næringsbeviis, og jeg er aldeles enig med den ærede Minister i saa Henseende. Spørgsmaalet er blot, hvor-

vidt 150 Rd. eller 100 Rd. maae anses for dyrt nok, og jeg troer da til Forsvar for de 100 Rd. at kunne paaberaabe mig en anden Yttring af den ærede Minister, idet han nemlig med Hensyn til Satterne i § 3 henviser til, at det netop var dem, der vare vedtagne af Folkethinget forrige Aar. Dette kunde maaskee i dette Smagsspørgsmaal have en vis Betydning ogsaa med Hensyn til Ansættelsen af Kjendelsen for Næringsbeviis til 100 Rd., saaledes som af os er foreslaaet. — Hvad Forslaget under Nr. 4 og de dertil sig knyttende Forslag under Nr. 5 og 7 angaaer, kan jeg ganske henholde mig til, hvad det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer) derom yttrede. Det er et Forsøg fra Udvalgets Side paa at komme ud over det Spørgsmaal, om man hvergang skal gjentage disse 6 Navne. Vi have troet, at vi ligesaa godt kunde afgjøre det her som i enhver anden Lov — engang skal det jo dog afgjøres — og at man her i denne lille Lov, hvor man ellers vil være opfordret til tre Gange at anføre Navnene, kunde komme til Overensstemmelse med Ministeriet eller i det Hele træffe en Overenskomst, hvorefter man kaldte disse Pladser „Frederiksberg og Handelspladserne“. Det er et Forslag; hvorvidt Thinget vil inkludere sig derpaa eller ikke, er naturligtvis af fuldstændig underordnet Betydning. — Jeg skal dernæst gaae over til Vædringsforslaget under Nr. 6 om Afgiftsatterne. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, oplyste os om, at der i Thisted Amt svares en Afgift af 75 Rd. Det var mig vel bekendt, at der gives Amter, hvor Satterne ere temmelig høie, men hovedsagelig bevæge alle Satterne sig med et Minimum. De fleste Steder ere de saa omtrent 20 Rd. Udvalget har derfor troet, at dets Forslag i Virkeligheden vilde føre til en noget høiere Afgift end Ministeriets, thi det er afgjort, at jo større Antallet af Brændeviinshandlere bliver, desto større vil Pressionen paa Amtsrådet blive, og desto nærmere vil Afgiften i samtlige Amter blive trykket ned til Minimum. Man har altsaa foreslaaet en fast, i og for sig ikke meget høj Afgift, men som dog er noget større end det høieste af de to Minima, der nævnes i Lov-